

Da garasjen kom til Rollag prestegård

Det er heller sjelden at det kommer nye bygninger på fredete prestegårder. Da garasjen kom til Rollag prestegård, var den «moderne» bygningen den første på 200 år.

Audun trives på Rollag prestegård

Sigrunn Berdal
Kulturhistoriker. Arbeider med informasjon, arkiv og historiske kilder i Opplysningsvesenets fond.

sigrunn.berdal@gmail.com

ROLLAG: – Jeg trives godt i Rollag, sier Audun Opland. 32-åringen er trønder og sogneprest i Numedal. Han har et distrikt med 1300 «sjeler» og har bodd på prestegården i fem år. – Siden jeg er helt avhengig av bil i jobbsammenheng, er en

garasje et av de beste utgangspunktene for kjøreturer på vinterveiene her oppe.

Middelalderdalen

Numedalen skiltes og markedsføres som middelalderdalen. Når vi svin-

ger inn på prestegårdstunet, møter vi et knippe av gårdens eldgamle, fredete bygninger: et høyt loft, en korn tørke, et stabbur og en rød bispestue. Garasjen er det unge tilskuddet. Den er blitt tegnet av Opplysningsvesenets fond og oppført med stolper, staver og med en takvinkel som harmonerte med de tradisjonstunge bygningene omkring. – Nybygget står i sammenheng med tunet og skal falle naturlig inn, sier Arne Sorem, prestegårdsinspektør i Ovf. – Garasjen er en viktig bygning for presten i hans operative tjeneste. De fleste presteboligene har det i dag, sier han.

Presten fikk skyss

Noen vil kanskje stusse over at det ikke fantes fra før – et eget vognhus eller en garasje? Men i gammel tid hadde bøndene, senere forpakteren, plikt til å skyss presten til gudstjenester i sognet. Den som hadde skyssplikt, møtte fram på embetsgården med hest og vogn. Det var et av prestens privilegier før bilens tidsalder.

Et godt hus

Siden boplikten er borte, hadde ikke Audun trengt å bo på selve prestegården, men han legger ikke skjul på at han nettopp ønsket det. Det var partneren, som er fra området, som gjorde at valget falt på Rollag. Historikken og de tradisjonstunge bygningene har betydning både for trivsel og perspektiv over livet og oppgavene. – For meg er det viktig at prester før meg, helt siden 1600–1700-tallet, har bodd her. Jeg er en i en lang rekke.

I dagligstua fra 1632 er det varmt og godt. Opplysningsvesenets fond har gjort viktige grep for å få en god

tjenestebolig. Det er nytt varmeanlegg, i tillegg er vegger, gulv og tak overflatebehandlet. Det skjedde før Auduns periode. – I den nordre stue er det stor peis, men vi trenger ikke å fyre i den, sier han. Prestene før meg har nok slitt mer for å holde huset varmt enn vi gjør i dag, sier 32-åringen. Mye av historien sitter i veggene. I andre etasje finnes eldgammel rosemalning på ru laftestokker. I den røde bispestua på tunet,

fra 1720, er det gamle tapetet på halmbunn godt synlig. Hele embetsgården skulle før i tiden vise stand og status hos presten, derfor er det verken lavt under taket eller smale dører og trapper.

– Bokomfort og standard må tilpasses livet i 2016, sier Audun idet han følger oss ned til bilen. Å starte dagen med en snøfri bil blir flott, sier han og smiler når vi svinger ut gjennom skigardsporten. ☺

Velkommen til prestegården!

Nytt og gammelt skal virke sammen